

APOKRYFE SKRIFTER

JUDITH AF KING JAMES BIBEL 1611

www.Scriptural-Truth.com

Judith

Bogen af Judith

{1:1} i det tolvte år af regeringstid af Nabuchodonosor, der herskede i Nineve, den store by; i dagene af Arphaxad, der herskede over Medes i Ecbatane, {1:2} og bygget i Ecbatane mure rundt omkring af sten hugget tre alen bred og seks alen lang, og lavede den højden af væggen halvfjerds alen, og omfanget heraf 50 alen:

{1:3} og indstille tårne heraf ved porten til det en hundrede alen høje, og omfanget heraf i den Foundation threescore alen:

{1:4} og han gjorde gates heraf, selv gates, der var rejst til højden af halvfjerds alen, og bredden af dem blev 40 alen, for at gå frem af sin mægtige hære, og for indstillingen i array af hans fodfolk:

{1:5} selv i disse dage king Nabuchodonosor gjort krigen

med kong Arphaxad i den store slette, som er almindelig i grænser for Ragau.

{1:6} og der kom til ham alle de, der boede i den Hill country, og alle, der boede ved Euftrat og Tigris og Hydaspes og almindelig Arioch kongen af Elymeans, og rigtig mange nationer sønner af Chelod, samlet sig til slaget.

{1:7} derefter Nabuchodonosor konge af assyrerne sendt til alle der boede i Persien, og alle, der boede mod vest, og til dem, der boede i Kilikien, og Damaskus, og Libanus og Antilibanus, og til alle, der boede på havet kyst,

{1:8} og til dem blandt de nationer, der var af Carmel, og Galaad, og den højere Galilæa, og stort almindelig Esdrelom

{1:9} og til alle, der var i Samaria og byerne heraf, og ud over Jordan til Jerusalem, og Betane, og Chelus, og Kades, og floden af Egypten og Taphnes, og Ramesse, og alle jord af Gesem,

{1:10} indtil ye komme ud over Tanis og Memphis, og at

alle indbyggere i Egypten, indtil i kommer til grænser
Etiopien.

{1:11}, men alle indbyggerne i jorden lys af den
befaling af Nabuchodonosor konge af assyrerne,
hverken gik de med ham til slaget. for de ikke var
bange for ham: Ja, han var før dem som en mand, og de
sendt væk hans ambassadører fra dem uden effekt, og
med skændsel.

{1:12} derfor Nabuchodonosor var meget vred på
alt dette land, og svor ved sin trone og Kongeriget, der
han ville sikkert blive hævnnet på alle disse kyster af Cilicia,
og Damaskus, og Syrien, og at han ville dræbe med de
sværdet alle indbyggerne i delstaten Moab, og den
børn af Ammon, og alle Judæa, og alt, hvad der var i
Egypten, indtil i kommer til grænserne til de to have.

{1:13} så han marcherede i Slagorden med hans magt
mod kong Arphaxad i det syttende år, og han
herskede i hans kamp: for han væltede alle magt
Arphaxad, og alle hans ryttere og alle hans vogne,
{1:14} og blev herre over hans byer, og kom til

Ecbatane, og tog tårnene, og forkælet gaderne heraf, og forvandlet skønheden heraf til skamme.

{1:15} han tog også Arphaxad i bjergene i Ragau, og huggede ham gennem med hans dart, og ødelagde ham aldeles dag.

{1:16} så han tilbage bagefter til Nineve, både han og alle hans selskab med diverse nationer er en meget stor væld af mænd i krig, og der tog han sin lethed, og banqueted, både han og hans hær, et hundrede og tyve dage.

{2:1}, og i det attende år, to og tyvende dag i den første måned, blev der talt i hus Nabuchodonosor konge af assyrerne, som han skal, som han sagde, hævne sig på hele jorden.

{2:2} så han kaldte ham alle hans officerer og alle hans adelige, og kommunikerede med dem hans hemmelige råd, og indgået plager hele jordens ud af sin egen munden.

{2:3} så de dekretet for at ødelægge alt kød, der ikke adlyde befaling af hans mund.

{2:4} og da han havde afsluttet sin advokat,
Nabuchodonosor konge af assyrerne kaldet Holofernes
den ledende kaptajn af hans hær, som var næste til ham, og
sagde til ham.

{2:5} således siger den store konge, Herren af hele
jorden, se, du skal gå frem fra min tilstedeværelse, og
tage dig mænd at tillid til deres egen styrke, af
fodfolk, et hundrede og tyve tusinde; og antallet
af heste med deres ryttere tolv tusinde.

{2:6} og du skal gå imod alle vest-landet,
fordi de adlød min befaling.

{2:7} og du skal kundgøre for at de forbereder sig til mig
jord og vand: for jeg vil gå frem i min vrede mod dem.
og vil dække hele ansigtet af jorden med fødderne af
mine hær, og jeg vil give dem til en forkæle dem:

{2:8} så at deres slagne fylde deres dale og brooks
og floden skal blive fyldt med deres døde, indtil det overflow:

{2:9}, og jeg vil føre dem fanger til de yderste dele af
hele jorden.

{2:10} du derfor skal gå frem. og tage på forhånd

for mig alle deres kyster: og hvis de vil give sig selv dig, skal du reservere dem for mig indtil dag i deres straf.

{2:11}, men om dem, der gør oprør, lad ikke dit øje Skåne dem; men læg dem til slagtning, og ødelægge dem. hvor som helst gaaer du.

{2:12} for som jeg lever, og i kraft af mit rige, som helst jeg har talt om, at vil jeg gøre ved min hånd.

{2:13} og tage du agt, at du overtræder ingen af befalinger af din Herre, udføre men dem fuldt ud, som jeg har befalet dig, og udsætter ikke for at gøre dem.

Judith Page 568

{2:14} derefter Holofernes drog ud fra tilstedeværelsen af hans herre, og kaldet ail guvernører og kaptajner, og den officerer af hær af Assur;

{2:15} og han afmønstret de valgte mænd til kampen, som hans herre havde befalet ham, for et hundrede og tyve tusinde og tolv tusinde bueskytter på hesteryg;

{2:16} og han varierede dem, som en stor hær er bestilt til krigen.

{2:17}, og han tog kameler og æsler for deres vogne, en meget stort antal; og får og okser og geder uden antallet for deres bestemmelse:

{2:18} og masser af proviant til hver mand af hæren, og meget guld og sølv ud af kongens hus.

{2:19} så han gik frem og alle hans magt til at gå, før King Nabuchodonosor i sejladsen, og til at dække alle de Jordens vestpå med deres stridsvogne, og ryttere, og deres valgte fodfolk.

{2:20} en stor nummer også diverse lande kom med dem som græshopper, og gerne sandet af jorden: for den mængden var uden nummer.

{2:21} og de drog af Nineve tre dagsrejser mod plain af Bectileth, og slog fra Bectileth i nærheden af bjerget som er på den venstre side af øverst Cilicia.

{2:22} så han tog alle hans hær, hans fodfolk, og ryttere og vogne, og gik derfra til bakken land;

{2:23} og ødelagde Phud og Lud, og forkælet alle de

børn af Rasses, og børn af Israel, som blev mod ørkenen i den sydlige del af landet af den Chellians.

{2:24} så han gik over Eufrat, og gik Mesopotamien, og ødelagt alle de høje byer, der var ved floden Arbonai, indtil i kommer til havet.

{2:25} og han tog Cilicia grænser, og dræbte alle der kæmpede imod ham, og kom til grænser af Jafet, som var mod syd, forhold til Arabien.

{2:26} han trindt også alle børn af Madian, og brændt op deres tabernacles, og forkælet deres sheepcotes.

{2:27} så han gik til almindelig Damaskus i tidspunktet for hvede høst, og brændt op alle deres områder, og ødelagt deres flokke og hjerde, også han forkælet deres byer, og aldeles spildt deres lande, og slog alle deres unge mænd med kanten af sværdet.

{2:28} derfor frygt og angst for ham faldt på alle indbyggerne i havets kyster, som var i Sidon og Tyrus, og dem, der boede i Sur og Ocina, og alt det der

boede i Jemnaan; og de, der boede i Azotus og Ascalon frygtede ham meget.

{3:1} så de sendte ambassadører ham til behandling af fred, sagde:

{3:2} se, vi ansatte i Nabuchodonosor den stor king ligge foran dig; Brug os som skal være godt i thy synet.

{3:3} Se, vores huse, og alle vores steder, og alle vores felter af hvede, og flokke og hjerne og alle lodges af vores telte ligge før thy ansigt; bruge dem som det behager dig.

{3:4} Se, selv vores byer og indbyggerne deri er dine tjenere; kommer og behandler dem som det synes godt dig.

{3:5} så mændene kom til Holofernes, og kundgjort for ham på denne måde.

{3:6} så kom han mod kysten, både han og hans hær, og sæt garnisoner i de store byer, og tog ud af dem valgt mænd for støtten.

{3:7}, så de og alle i landet rundt omkring modtaget dem med guirlander, danse og timbrels.

{3:8} endnu han kastet ned deres grænser, og skære ned deres Lunde: for han havde forordnet, for at ødelægge alle guder af

land, at alle nationer skal tilbede Nabuchodonosor kun, og at alle tunger og stammer bør opfordre ham som Gud.

{3:9} han kom også over for Esdraelon i nærheden af til Judæa, over for den store strædet Judæa.

{3:10} og han slog mellem Geba og Scythopolis, og der han tøvede en hel måned, at han kunne samle sammen alle vogne med sin hær.

{4:1} nu Israels børn, der boede i Judæa, hørte alt det Holofernes chef kaptajnen på Nabuchodonosor konge af assyrerne havde gjort til den nationer, og efter hvilken måde han havde forkælet alle deres templer, og bragte dem til intet.

{4:2} derfor de var overordentlig bange for ham, og var urolige for Jerusalem og templet i Herren deres Gud:

{4:3} for de var nyligt vendte tilbage fra fangenskab,

og alle folk i Judæa var sidst samlet:
og fartøjer, og alter og huset, var helliget
efter vanhelligelse.

{4:4} derfor de sendte til alle kyster af Samaria,
og landsbyerne Bethoron, og Belmen og Jeriko,
og at Choba og Esora, og dalen Salem:

{4:5} og besad sig på forhånd om alle de
toppe i de høje bjerge, og befæstede landsbyer,
var i dem, og lagt op proviant for levering af krig:
for deres felter blev sent høstet.

{4:6} også Joacim ypperstepræsten, som var i dem
dage i Jerusalem, skrev til dem, der boede i Bethulia, og
Betomestham, som er over Esdraelon mod den
åbne land, tæt på Dothaim,

{4:7} opladning dem at holde passager af bakken
land: for af dem der var en indgang i Judæa, og det
var nemt at stoppe dem, der ville komme op, fordi de
Passagen var lige, for to mænd på det mest.

{4:8} og israelitterne gjorde som Joacim høje
Præsten havde befalet dem, med gamle af alle de

Page 569 Judith

Israels folk, som boede i Jerusalem.

{4:9}, så hver mand af Israel råbte til Gud med stor inderlighed, og med stor vehemency gjorde de ydmyge deres sjæle:

{4:10} både de og deres hustruer og deres børn, og deres kvæg, og hver fremmed og Lejesvend, og deres tjenere købt med penge, sætte sæk over lænderne.

{4:11} således alle mand og kvinder, og den lille børn, og indbyggerne i Jerusalem, faldt før den templet, og kaste asken på deres hoveder, og spredt ud deres sæk før Herrens ansigt: også de sætter

sæk om alteret,

{4:12} og råbte til Israels Gud alle med en samtykke inderligt, ville at han ikke give deres børn efter et bytte, og deres koner til en forkæle, og byer for deres arv til destruktion og fristed til vanhelligelse, og bebrejdelse, og for de lande at glæde sig over.

{4:13} så Gud hørt deres bønner, og kiggede på deres trængsler: for folk fastet mange dage i alle Judæa og

Jerusalem før helligdommen i Herren den Almægtige.
{4:14} og Joacim ypperstepræsten, og alle præster der
stod foran Herren, og de, som betjente de
Herre, havde deres lænder girt med sæk, og tilbød den
daglige brændofre, med løfter og gratis gaver af den
mennesker,

{4:15} og havde asken på deres mitres, og råbte til de
Herren med al deres magt, at han ville se på alle de
Israels hus nådigt.

{5:1} derefter blev det erklæret at Holofernes, chief
kaptajn i hæren af Assur, som israelitterne havde
forberedt på krig, og havde lukket op af bakken passager
land, og havde befæstet alle toppe af de høje bakker og
havde lagt hindringer i champaign lande:

{5:2} hvormed han blev meget vred, og opfordrede alle de
prinser af Moab og kaptajner af Ammon, og alle de
cheferne for kyst,

{5:3} og han sagde til dem, Fortæl mig nu, i sønner af
Chanaan, som dette folk, der bor i bakken
land, og hvad er de byer, som de bebor, og hvad

er mængden af deres hær, og hvori er deres magt og styrke, og hvad kongen er sat over dem, eller kaptajn på deres hær;

{5:4} og hvorfor har de besluttet på ikke at komme og Mød mig, mere end alle indbyggerne i Vesten.

{5:5} så sagde Achior, kaptajn på alle sønner Ammon, lad min herre nu høre et ord fra munden af din tjener, og jeg vil erklære dig sandheden om Dette folk, som bor i nærheden af dig, og inhabiteth bakken lande: og der skal ikke ligge kommer ud af munden på din tjener.

{5:6} denne mennesker nedstammer af kaldæerne:

{5:7} og de mange hidtil i Mesopotamien, fordi de ikke ville følge gods af deres fædre, der var i Kaldæas.

{5:8} for de forlod måde af deres forfædre, og tilbad Gud i himlen, Gud, som de kendte: så de kastede dem fra ansigtet af deres guder, og de flygtede ind i Mesopotamien, og mange der mange dage.

{5:9}, så deres Gud befalede dem at afvige fra de

sted hvor de slog, og at gå ind i landet af
Chanaan: hvor de boede, og blev forhøjet med guld
og sølv, og med meget kvæg.

{5:10} men når en hungersnød dækket alle land
Chanaan, de gik ned i Egypten, og mange der,
mens de var næret, og blev der en stor
mængden, så at man kunne ikke nummer deres nation.

{5:11} Derfor konge af Egypten gjorde oprør mod dem,
og behandles subtilly med dem, og bragte dem lave med
omdrejningspunktet i mursten, og gjort dem til slaver.

{5:12} så råbte de til deres Gud, og han slog alle
Egypten med uheldelig plager: så at egypterne
kastet dem ud af deres øjne.

{5:13} og Gud tørrede røde havet før dem,

{5:14} og bragte dem til mount Sina, og CADSES -
Barne, og kaster tilbage alle, der boede i ørkenen.

{5:15} så de boede i delstaten Amoriternes bjerge, og de
ødelagt af deres styrke alle dem af Esebon, og som går
over Jordan besad de alle bjergland.

{5:16} og de kastede tilbage før dem Chanaanite,

Pherezite, Jebusite, og Sychemite, og alle de Gergesites, og de boede i landet mange dage.

{5:17} og mens de syndede ikke for deres Gud, de fremgang, fordi den Gud, der hader ugudelighed var med dem.

{5:18} men hvornår de afveg fra måde, som han udnævnt til dem, blev de ødelagt i mange slag meget ømme, og var led fanger i et land, som ikke var deres, og deres Gud tempel blev kastet til jorden, og deres byer var taget af fjender.

{5:19} men nu er de vendt tilbage til deres Gud, og er komme fra de steder, hvor de blev spredt, og har besat Jerusalem, hvor deres fristed er, og er siddende i bjergland; for det var øde.

{5:20} nu derfor, min herre og guvernør, hvis der enhver fejl mod dette folk, og de synder mod deres Gud, Lad os overveje at dette skal være deres ruin, og lad os gå op, og vi skal overvinde dem.

{5:21} men hvis der ikke være nogen ugudelighed i deres nation, lad mig

Herren nu forbi, lest deres Herre forsvare dem, og deres Gud for dem, og vi bliver en bebrejdelse før hele verden.

{5:22} og da Achior havde afsluttet disse ord, alle folk stod rundt om teltet mumlede, og den ledende mænd af Holofernes, og alle, der boede ved havet side, og i Moab, talte, at han skulle dræbe ham.

{5:23} for, siger de, vi vil ikke være bange for ansigt Israels børn: for lo, det er et folk, der ikke har nogen styrke eller magt til en stærk kamp

Judith Page 570

{5:24} nu derfor Herre Holofernes, vi vil gå op, og de skal blive et bytte for blive fortæret af alle dine hær.

{6:1}, og Hvornår tumulten af mænd, som var om den Rådet var ophørt, Holofernes den øverste anfører i den hær af Assur sagde til Achior og alle Moabiter før alle selskab af andre nationer,

{6:2} og hvem er du, Achior og lejesvende af Efraim, som du har profeteret mod os om dagen, og har sagt, at vi ikke bør gøre krig med folk

Israel, fordi deres Gud vil forsvare dem? og hvem er Gud

men Nabuchodonosor?

{6:3} han sender sin magt, og vil ødelægge dem fra ansigt af jorden, og deres Gud skal ikke levere dem:

men vi hans tjenere vil ødelægge dem som en mand; for de er ikke i stand til at opretholde styrken af vores heste.

{6:4} for med dem vil vi træde dem under fode, og deres bjerge skal være berusede af deres blod, og deres felter skal udfyldes med deres døde kroppe, og deres fodspor skal ikke være i stand til at stå foran os, for de skal aldeles omkomme, siger kongen Nabuchodonosor, lord af alle de

jorden: for han sagde, ingen af mine ord skal være forgæves.

{6:5} og du, Achior, en Lejesvend Ammons, som har talt disse ord i dag i jeres ugudelighed, skal

Se mit ansigt ikke mere fra denne dag, før jeg tager hævn af denne nation, der kom ud af Egypten.

{6:6} og da skal sværd af minen hær, og den mange af dem, der tjener mig, passere gennem dine sider, og Du skal falde blandt deres slagne, når jeg vender tilbage.

{6:7} nu derfor mine tjenere skal bringe dig tilbage

i bjergland, og skal sætte dig i en af byerne i

passager:

{6:8} og du skal ikke fortabes, indtil du blive ødelagt med dem.

{6:9} og hvis du overbevise dig selv i dit sind, at de skal være taget, lad ikke din ansigt falde: Jeg har talt det, og ingen af mine ord skal være forgæves.

{6:10} derefter Holofernes befale sine tjenere, der ventede i hans telt, at tage Achior, og bringe ham til Bethulia, og levere ham i hænderne på Israels børn.

{6:11}, så hans tjenere tog ham og bragte ham ud af camp i sletten, og de gik fra midt i den almindeligt i bjergland, og kom til springvandene, var under Bethulia.

{6:12} og da mændene i byen så dem, de tog op deres våben, og gik ud af byen til toppen af den Hill: og hver mand, der brugte en slynge holdt dem fra kommende op ved støbning af sten mod dem.

{6:13} alligevel har fået hende under bakken,

de bundet Achior, og kastede ham og efterlod ham på den foden af bakken, og vendte tilbage til deres Herre.

{6:14} men the israelitterne nedstammer fra deres by, og kom til ham, og løst ham og bragte ham til

Bethulia, og præsenterede ham til Guvernørerne i byen:

{6:15} som var i disse dage Ozias søn af Micha,

af stammen af Simeon, og Chabris søn af Gothoniel,

og Charmis søn af Melchiel.

{6:16} og de kaldte sammen alle gamle af den

byen, og alle deres ungdom kørte sammen, og deres kvinder, til forsamlingen, og de sætte Achior midt i alle deres

folk. Så Ozias spurgte ham om det, der skete.

{6:17} og han svarede og kundgjort for dem de

ord af Europarådets Holofernes, og alle ord,

han havde talt midt i fyrsterne af Assur, og

som helst Holofernes havde talt stolt mod den

Israels hus.

{6:18} så folk faldt og tilbad Gud,

og råbte til Gud. sagde:

{6:19} O Herre Gud i himlen, se deres stolthed, og skam

den lave ejendom på vores nation, og ser på ansigtet af dem der er helliggjort dig denne dag.

{6:20} så de trøstede Achior, og roste ham høj grad.

{6:21} og Ozias tog ham ud af forsamlingen til hans hus, og lavet en fest til ældsterne; og de kaldte på den Israels Gud alt, nat for at få hjælp.

{7:1} næste dag Holofernes befalet alle hans hær, og alle hans folk, som var kommet til at tage sin del, der de bør fjerne deres lejr mod Bethulia, til tage aforehand opstigninger bakke land, og at gøre krig mod Israels børn.

{7:2} så deres stærke mænd fjernet deres lejre i det dag, og hær af mænd i krig var et hundrede og 70.000 fodfolk, og tolv tusinde ryttere, ved siden af bagage og andre mænd, der var under opsejling blandt dem, en meget stor skare.

{7:3} og de slog lejr i dalen nær til Bethulia, ved springvandet, og de spreder sig i bredde

Dothaim selv til Belmaim, og i længden fra Bethulia til Cynamon, som er over Esdraelon.

{7:4} nu børnene af Israel, når de så den mængden af dem, var meget urolige og sagde hver eneste til sin nabo, nu vil disse mænd slikke op over for den jorden; for hverken de høje bjerge eller dale, heller ikke bakkerne, er i stand til at bære deres vægt.

{7:5} så hver mand tog sin krigsvåben, og når de havde optændt brande på deres tårne, de forblev og sete så natten.

{7:6}, men i den anden dag Holofernes frembragte alle hans ryttere i synet af Israels børn som var i Bethulia,

{7:7} og set på passagerne op til byen, og kom til springvand i deres farvande, og tog dem, og satte garnisoner af mænd i krig over dem, og han selv fjernet mod hans folk.

{7:8} så kom til ham alle chef for børn af Esau, og alle cheferne for befolkningen i Moab, og den kaptajner af kysten, og sagde,

{7:9} Lad vor Herre nu høre et ord, at ikke der en

Page 571 Judith

vælte i din hær.

{7:10} for dette folk for børn af Israel stoler ikke i deres spyd, men i højden på bjergene hvori de bo, fordi det ikke er let at komme til toppen af deres bjerge.

{7:11} nu derfor, min herre, kæmp ikke mod dem i kæmpe array, og der skal ikke så meget som en mand af thy mennesker omkommer.

{7:12} forblive i thy-lejren, og holde alle mænd af thine hær, og lad dine tjenere, komme ind i deres hænder springvandet

vand, som issueth frem for foden af bjerget:

{7:13} for alle indbyggerne i Bethulia har deres vand derfra; så skal tørst dræbe dem, og de skal opgive deres byen, og vi og vores folk skal gå op til toppen af den bjerge, der er tæt, og vil campere på dem, at se at ingen gå ud af byen.

{7:14} så de og deres hustruer og deres børn skal være

indtages med ild, og før sværdet komme mod dem, de skal blive omstyrtet i gaderne hvor de dvæle.

{7:15} således skal du gøre dem et onde belønning; fordi de gjorde oprør, og mødte ikke din person fredeligt.

{7:16} og disse ord med glæde Holofernes og alle hans ansatte, og han udpeget til at gøre, som de havde talt.

{7:17} så lejr for børn af Ammon drog, og med dem fem tusinde af assyrerne, og de slog i dalen, og tog farvandene og springvand af farvande af Israels børn.

{7:18} så børn af Esau gik med den børn af Ammon, og slog lejr i hill landet mod Dothaim: og de sendte nogle af dem mod de mod syd og mod øst over for Ekrebel, som er i nærheden af til Chusi, der er på brook Mochmur; og den resten af assyrernes hær slog lejr på sletten, og dækket i ansigtet af den hele jord; og deres telte og vognene blev drejet til en meget stor skare.

{7:19} så israelitterne anråbte Herren

deres Gud, fordi deres hjerte mislykkedes for alle deres fjender havde trindt dem rundt omkring, og der var ingen måde at slippe ud blandt dem.

{7:20} således alle selskab af Assur forblev om dem, både deres fodfolk, vogne, og ryttere, fire og tredive dage, således at alle deres fartøjer i vandet kunne ikke alle de indbyggerne af Bethulia.

{7:21} og cisterner var tømt, og de havde ikke vand til at drikke sig mætte for en dag; for de gav dem drikke af foranstaltning.

{7:22} derfor deres små børn var ud af hjertet, og deres kvinder og unge mænd besvimedede for tørst, og faldt ned i gaderne i byen og ved passager i de Gates, og der var ikke længere nogen styrke i dem.

{7:23} så alle mennesker samlet til Ozias, og til den chef for byen, både unge mænd og kvinder og børn, og råbte med høj røst og sagde før alle ældsterne,

{7:24} Gud være dommer mellem dig og os: for ye har gjort os stor skade, idet ye ikke har krævet fred af

børn af Assur.

{7:25} nu har vi ingen helper: men Gud har solgt os i deres hænder, som vi bør smides ned før dem med tørst og stor ødelæggelse.

{7:26} nu derfor kalder dem til jer, og levere den hele byen til en forkæle Holofernes folk, og alle hans hær.

{7:27} for det er bedre for os at være foretaget en forkæle dem, end at dø for tørst: for vi vil blive hans tjenere, som vores sjæle kan leve, og ikke se død af vores spædbørn inden vores øjne heller ikke vores koner eller vores børn til at dø.

{7:28} tager vi til vidne imod jer himlens og den jorden, og vores Gud og Herren af vore fædre, som punisheth os vore synder og synderne af vore fædre, at han gør ikke sådan som vi har sagt i dag.

{7:29} så var der stor gråd med et samtykke i midt i forsamlingen; og de råbte til Herren Gud med høj røst.

{7:30} da sagde Ozias til dem, brødre, være gode mod, lad os endnu udholde fem dage, i hvilket rum den

Herren vor Gud kan vende sin nåde mod os; for han ikke vil svigte os aldeles.

{7:31} og hvis disse dage pass, og der kommer ingen hjælp til os, vil jeg gøre efter dine ord.

{7:32} og han spredte mennesker, hver eneste til deres egen beregning; og de drog til mure og tårne deres by, og sendt kvinder og børn i deres huse: og de var meget lav bragt i byen.

{8:1} nu dengang Judith hørt herom, som var datter af Merari, søn af okse, søn af Joseph, den søn af Ozel, søn af Elcia, søn af Ananias, søn af Gedeon, søn af Raphaim, søn af Acitho, søn af Eliu, søn af Eliab, søn af Nathanael, søn af Samael, søn af Salasadal, søn af Israel.

{8:2} og Manasse var hendes mand, hendes stamme og slægtninge, der døde i høståret Byg.

{8:3} for da han stod tilsyn med dem, der bundet neg i feltet varmen kom på hans hoved, og han faldt på hans seng, og døde i byen Bethulia: og de begravede ham hos sine fædre i feltet mellem Dothaim og Balamo.

{8:4} så Judith var enke i hendes hus tre år og fire måneder.

{8:5} og hun gjorde hende et telt på toppen af sit hus, og klædte sig i sæk på hendes lænder og vare hendes enke beklædning.

{8:6} og hun fastet alle dage i sin enkestand, Gem eves sabbatten, og sabbatten, og eves af nymånedagene, og nymånedagene og højtiderne og højtidelige dage af Israels hus.

{8:7}, hun var også en smuk ansigt, og meget smuk at se på: og hendes mand Manasse havde forladt hende guld, og sølv, og menservants og tjenestepiger, og

Judith Page 572

kvæg og landområder; og hun forblev på dem.

{8:8} og der var ingen, der gav hende en syg ord; ar hun frygtede Gud høj grad.

{8:9} nu da hun hørte de onde ord af folk mod guvernør, som de besvimed på grund af manglende vand; for

Judith havde hørt alle de ord, som Ozias havde talt til

dem, og at han havde svoret at levere byen til den Assyrerne efter fem dage;

{8:10} så hun sendt hendes waitingwoman, der havde den regeringen i alle ting, hun havde, at kalde Ozias og Chabris og Charmis, gamle i byen.

{8:11}, og de kom til hende, og hun sagde til dem:

Hør mig nu, O ye cheferne for indbyggerne i

Bethulia: for deres ord, som ye har talt før den

folk i dag er ikke rigtigt, at røre denne ed som i

og udtalt mellem dig og Gud, og har

har lovet at levere byen til vores fjender, medmindre inden for disse dage Herren vende til at hjælpe dig.

{8:12} og nu der er i, der har fristet Gud dette

dag, og stå i stedet for Gud blandt menneskenes børn?

{8:13} og prøv nu Herren den Almægtige, men i skal aldrig kende nogen ting.

{8:14} for ye ikke kan finde dybden af hjertet af mand,

ej heller kan jer opfatte de ting, han tænker: så hvordan

kan du søge ud Gud, der har gjort alle disse ting, og

kender hans sind, eller forstå hans formål? Nej, min

brødre, provokere ikke Herren vor Gud til vrede.

{8:15}, hvis han vil ikke hjælpe os inden for disse fem dage, han har magt til at forsvare os, når han vil, selv hver dag, eller til ødelægge os før vores fjender.

{8:16} ikke binde råd for Herren vor Gud: for

Gud ikke er som mand, at han kan blive truet; Det er han heller ikke

som søn af manden, at han bør vaklen.

{8:17} derfor lad os vente for frelsen af ham, og kalder

ham til at hjælpe os, og han vil høre vores stemme, hvis det venligst

ham.

{8:18} der opstod ingen i vores alder, er heller ikke der

enhver nu i disse dage hverken stamme, eller familie eller personer,

heller ikke byens blandt os, som tilbeder guderne gjort med hænder, som

har været forhen.

{8:19} for den som forårsager vore fædre blev givet til den

sværd, og for en forkæle, og havde en stor falder før vores fjender.

{8:20} men vi kender ingen anden Gud, derfor vi har tillid til at han vil ikke dispise os, eller nogen af vores nation.

{8:21} for hvis vi træffes så, alle Judæa ligge affald, og vores fristed skal forkæles; og han vil kræve den vanhelligelse heraf i vores mund.

{8:22} og slagting af vore brødre, og de fangenskab af landet, og ødelæggelse af vores arv, vil han vende efter vores hoveder blandt ikke-jøderne, hvor skal vi være i trældom; og vi skal være en strafbar handling og en bebrejdelse til alle dem, der besidder os.

{8:23} for vores trældom ikke stiles til fordel for: men Herren vor Gud skal slå det til vanære.

{8:24} nu derfor, O brødre, lad os forkynde et eksempel til vores brødre, fordi deres hjerter afhænger af os, og helligdommen, og huset og alteret, hvile på os.

{8:25} desuden give Lad os tak til Herren vor Gud, som trieth os, ligesom han gjorde vores fædre.

{8:26} huske hvad han vidste Abraham, og hvordan han prøvede Isaac, og hvad skete der med Jacob i

Mesopotamien i Syrien, hvor han holdt får Labans hans mors bror.

{8:27} for han ikke har forsøgt os i brand, som han gjorde dem, til undersøgelse af deres hjerter, har hverken han taget hævn på os: men Herren piske dem, der kommer i nærheden af ham, formane dem.

{8:28} da sagde Ozias til hende, at du har talt har du talt med et godt hjerte, og der er ingen der kan afkræfte dine ord.

{8:29} for dette ikke er den første dag, hvori din visdom er manifesteret; men fra begyndelsen af thy dage alle de mennesker har kendt din forståelse, fordi de disponeringen af dit hjerte er god.

{8:30}, men det var meget tørstig, og tvunget os at gøre for dem, som vi har talt og bringe en ed os, som vi ikke vil bryde.

{8:31} derfor nu beder du for os, fordi du er en gudfrygtig kvinde, og Herren vil sende os regn til at fylde vores cisterner, og vi skal besvime nogen mere.

{8:32} derefter sagde Judith til dem, hør mig, og jeg vil gøre

en ting, som skal gå gennem alle generationer til den
børn af vores nation.

{8:33} i skal stå denne nat i porten, og jeg vil gå
frem med min waitingwoman: og i dagene at i
har lovet at levere byen til vores fjender Herren
vil besøge Israel af min hånd.

{8:34} men spørge ikke ye af minen act: for jeg ikke vil
kundgør det for dig, indtil tingene være færdig at jeg gør.

{8:35} så sagde Ozias og fyrster til hende, gå
fred og Gud Herren være før dig, til at tage hævn
på vores fjender.

{8:36} så de vendte tilbage fra teltet, og gik til deres
menigheder.

{9:1} Judith faldt på ansigtet, og sætte aske over hende
hovedet, og afsløret sæk hvormed hun var
klædt; og om tiden som røgelse af samme aften
blev tilbudt i Jerusalem i house of Herren Judith
råbte med høj røst og sagde,

{9:2} O Herre Gud min fars Simeon, som du
gav et sværd til at tage hævn over for fremmede, der

løsnens bæltet om en pigen til at besmitte hende, og opdagede låret til hende skam, og forurenede hendes jomfruelighed til hende

bebrejde; for du sagde, det skal ikke være så; og alligevel gjorde de

så:

Page 573 Judith

{9:3} derfor du gav deres herskere til at blive slået ihjel, så at de farvet deres seng i blodet, at blive snydt, og smotest ansatte med deres herremænd, og lords ved deres troner;

{9:4} og har givet deres hustruer efter et bytte, og deres døtre til at være fanger, og alle deres rov opdeles blandt dine kære børn; som blev flyttet med thy iver, og afskyede forurening af deres blod, og opfordrede dig til hjælp: O Gud, O min Gud, hør mig også en enke.

{9:5} for du har udvirket ikke kun disse ting, men også de ting der faldt ud før, og som fulgte efter; du har tænkt over det, som nu, og der er kommet.

{9:6} Ja, hvad ting du bestemme var klar på

hånd, og sagde, Lo, vi er her: for alle dine veje er rede, og dine straffedomme er i thy forudviden.
{9:7} til, se, assyrerne mangedobles i deres magt; de er ophøjede med hest og mand; de ære i styrken af deres fodfolk; de har tillid til i skjold og spyd, og bue og slynge; og ved ikke, at du er Herren, breakest slag: Herren er dit navn.

{9:8} kaste ned deres styrke i din magt, og bringe ned deres kraft i din vrede: for de har til hensigt at besmitte thy fristed, og at forurene Tabernaklet hvor thy herlige navn resteth og at kaste med sværdet horn af thy alteret.

{9:9} Se deres stolthed, og send din vrede på deres hoveder: give til min hånd, som er en enke, magt at jeg har udtænkt.

{9:10} slaa af bedrag af mine læber tjener med den Prince, og prinsen med tjeneren: nedbryde deres majestætisk i hånden af en kvinde.

{9:11} for thy magt står ikke i mængden eller thy kunne i stærke mænd: for du er en Gud af de ramte, en

Helper for de undertrykte, en vogter af svage, en beskytter af de forladt, en frelser for dem, der uden er håb.

{9:12} jeg beder dig, jeg beder dig, O Gud for min far, og Gud af arven fra Israel, Herren i himlen og jorden, skaberen af farvande, konge af hver skabning, høre du min bøn:

{9:13} og gøre min tale og bedrag at være deres sår og stribe, der har agtede grusomme ting mod thy pagt og thy hellige hus, og mod toppen af Sion, og mod huset i besiddelse af dine børn.

{9:14} og gøre hver nation og stamme til at anerkende at du er Gud af al kraft og magt, og at der er ingen anden at protecteth folk i Israel, men du.

{10:1} nu, efter at hun var ophørt med at anråbe Gud af Israel, og dårligt gjort en ende på alle disse ord.

{10:2} hun steg hvor hun var faldet ned, og kaldes hendes tjenestepige, og gik ned i huset den hvor hun bolig i sabbath dage, og i hendes festdage,

{10:3} og trak den sæk, som hun havde på,

udskyde beklædningsgenstande af hendes enkestand, og vaskede hende

krop over det hele med vand, og salvet selv med ædle salve, og flettet hår på hendes hoved, og sat på et dæk efter det, og læg på hendes klæder af glæde, hvormed hun var klædt i løbet af livet af Manasse hendes mand.

{10:4} og hun tog sandaler på sine fødder og lægge

hende hendes armbånd, og hendes kæder, og hendes ringe, og hendes

øreringe, og alle hendes pynt, og pyntet sig tappert,

at allure for øjnene af alle mænd, der skulle se hende.

{10:5}, så hun gav sin pige, en flaske vin og en

Cruse af olie, og fyldte en pose med udtørrede majs og klumper figner, og med fine brød; så hun foldet alle disse ting

sammen, og lagt dem på hende.

{10:6} således gik de frem til indgangen til byen

Bethulia, og fundet stående der Ozias og Gamles af byen, Chabris og Charmis.

{10:7}, og da de så hende, at hendes ansigt var

ændret, og hendes tøj blev ændret, de undrede sig over hende skønhed meget stærkt, og sagde til hende.

{10:8} Gud, vore fædres Gud give dig fordel, og udføre dine virksomheder til ære for børn af Israel og ophøjelse af Jerusalem. Derefter de værdsat Gud.

{10:9} og hun sagde til dem: Command gates af den by at være åbnet for mig, at jeg kan gå tilbage til at udføre de ting, hvoraf ye har talt med mig. Så de befalede de unge mænd til at åbne til hende, som hun havde talt.

{10:10} og da de havde gjort det, Judith gik ud, hun, og hendes tjenestepige med hende; og mændene i byen kiggede hende, indtil hun var gået ned ad bjerget, og indtil hun havde bestået i dalen, og kunne se hende ikke mere.

{10:11} således de gik lige frem i dalen: og den første vagt af assyrerne mødte hende,

{10:12} og tog hende, og spurgte hende, om hvad folk kunst du? og hvorfra kommer du? og hvor gaaer du?

Og hun sagde, jeg er en kvinde af Hebræerne, og er flygtet fra dem: for de skal blive givet dig til at blive forbrugt:

{10:13} og jeg kommer før Holofernes chefen kaptajn af din hær, at erklære ord af sandhed; og jeg vil forkynde ham en måde, hvorved han skal gå, og vinde alle hill land, uden at miste krop eller livet af en af hans mænd.

{10:14} nu når mænd hørt hende ord, og så hendes ansigt, de spekulerede meget på hendes skønhed, og sagde til hende:

{10:15} du har gemt dit liv, idet du har svømmende at komme ned til tilstedeværelsen af vor Herre: nu derfor kommet til sit telt, og nogle af os foretager dig, indtil de har leveret dig til hans hænder.

{10:16} og når du står foran ham, Vær ikke bange for i dit hjerte, men forkynde ham ifølge dit ord; og han vil bede dig godt.

{10:17} så de valgte ud af dem hundrede mænd til ledsage hende og hendes tjenestepige; og de bragte hende til den telt af Holofernes.

Judith Page 574

{10:18} derefter var der en forhal i hele den
Camp: for hendes komme var noised blandt teltene, og de
kom om hende, da hun stod uden Holofernes, telt
indtil de fortalte ham om hende.

{10:19} og de undrede sig over hendes skønhed, og beundret
børn af Israel på grund af hende, og hver eneste sagde, at
hans nabo, hvem vil foragte dette folk, der har
blandt dem sådanne kvinder? Det er da ikke godt at en
mand af dem stå der at være lad gå kan bedrage den
hele jorden.

{10:20} og de, der lå nær Holofernes gik ud, og
alle hans tjenere, og de bragte hende ind i teltet.

{10:21} nu Holofernes hvilede på hans seng under en
baldakin, som var vævet med lilla og guld, og
smaragder, og ædle stene.

{10:22} så de robede ham for hende; og han kom ud
før hans telt med sølv lamper kommer før ham.

{10:23} og når Judith var kommer før ham og hans
ansatte alle undrede sig over skønheden i hende
ansigt; og hun faldt over ansigtet, og gjorde

ærbødighed ham: og hans tjenere tog hende op.

{11:1} så sagde Holofernes til hende, kvinde, være af god komfort, frygt ikke i dit hjerte: for jeg aldrig såre nogen der var villig til at tjene Nabuchodonosor, kongen af alle jorden.

{11:2} nu derfor, hvis dit folk, der bor i den bjergene havde ikke sat lys af mig, jeg ville ikke have ophævet op mit spyd mod dem: men de har gjort disse ting til sig selv.

{11:3} men nu fortælle mig derfor du er flygtet fra dem, og kom til os: for du er kommet til beskyttelsesforanstaltninger;

Vær ved godt mod, du skal leve denne nat, og herefter:

{11:4} for ingen skal skade dig, men beder dig godt, som de gør kongen Nabuchodonosor tjenere min herre.

{11:5} derefter Judith sagde til ham, modtage ord din tjener, og lide din tjenerinde at tale i thy tilstedeværelse, og jeg vil erklære ingen løgn til min herre denne aften.

{11:6} og hvis du vil. Følg dit ord tjenerinde, Gud vil bringe ting perfekt at forbi

dig; og min herre skal ikke svigte sit formål.

{11:7} som Nabuchodonosor konge over hele jorden lever,
og som hans magt lever, der har sendt dig til den
opretholdelsen af alle levende ting: for ikke kun mænd tjener
ham af dig, men også dyrene på marken, og kvæg,
og høns i luften, skal leve af din magt under
Nabuchodonosor og alle hans hus.

{11:8} for vi har hørt om din visdom og thy politikker,
og det er rapporteret i hele jorden, så du kun kunst
fremragende
i alle rige og mægtige i viden, og
vidunderlige i feats af krig.

{11:9} nu som om denne sag, som Achior gjorde
tale i thy Rådet, vi har hørt hans ord; for mænd
af Bethulia reddede ham, og han erklærede dem alle, at han
havde talt til dig.

{11:10} derfor, O Herre og guvernør, respekterer ikke sin
ordet; men oplagre det i dit hjerte, for det er sandt: for vores
nation
må ikke være straffet, hverken kan sværd sejre mod
dem, bortset fra de synder mod deres Gud.

{11:11} og nu, at min herre ikke besejres og frustrere af hans formål, endog døden er nu faldet på dem, og deres synd har overhalet dem, hvormed de vil provokere deres Gud til vrede, whensoever, de skal gøre det som ikke er egnet til at ske:

{11:12} er for deres proviant svigter dem, og alle deres vandringe, og de har besluttet at lægge hænder på deres kvæg, og agtede at forbruge alle disse ting, at Gud har forbudt dem at spise af hans love:

{11:13} og er besluttet på at bruge førstegrøden af de den tiendedele af vin og olie, som de havde helliget, og forbeholdt de præster, der tjener i Jerusalem før den ansigt af vor Gud; de der ting det er ikke lovligt for nogen af folk så meget som at røre med deres hænder.

{11:14} for de sendt nogle til Jerusalem, fordi de også at bo der har gjort lignende, for at bringe dem en licens fra Senatet.

{11:15} nu når de skal bringe dem ordet, vil de straks gøre det, og de skal blive givet dig til at være ødelagt den samme dag.

{11:16} derfor jeg din tjenerinde, vel vidende, alt dette er flygtede fra deres tilstedeværelse; og Gud har sendt mig til at arbejde

ting med dig whereat hele jorden skal være forbavset, og hvo skal høre det.

{11:17} for din tjener er religiøse, og tjener Gud af himlen dag og nat: nu derfor, min herre, jeg vil forbliver med dig, og din tjener vil gå ud om natten i dalen, og jeg vil bede til Gud, og han vil fortælle mig når de har begået deres synder:

{11:18} og jeg vil komme og forkynde det dig: så du skal gå frem med alle din hær, og der skal være ingen af dem, der skal modstå dig.

{11:19} og jeg vil føre dig gennem midt i Judæa, indtil du kommer før Jerusalem; og jeg vil sætte din trone midt blandt heraf; og du skal drive dem som får der har ingen hyrde, og en hund skal ikke så meget som åbne hans munden på dig: for disse ting blev fortalt mig i henhold til min forudviden, og de blev kundgjort for mig, og jeg er sendt til at fortælle dig.

{11:20} så hendes ord tilfreds Holofernes og alle hans tjenere; og de undrede sig over hendes visdom, og sagde, {11:21} der er ikke sådan en kvinde fra den ene ende af den jorden til den anden, både for skønhed af ansigt og visdom ord.

{11:22} ligeledes Holofernes sagde til hende. Gud har gjort vel i at sende dig før folk, at styrke kan være i vores hænder og ødelæggelse over dem. der let betragte min herre.

{11:23} og nu du er både smuk i thy ansigt, og vittig i thy ord: sikkert Hvis du gør som du har talt din Gud skal være min Gud, og du skal bo i huset af kongen Nabuchodonosor, og skal være

Page 575 Judith

kendt gennem hele jorden.

{12:1} så befalede han for at bringe hende i, hvor hans pladen blev sat; og bød de skal forberede sig på hende af sit eget kød, og at hun skal drikke af sin egen vin.

{12:2} og Judith sagde, jeg ikke vil spise deraf, lest der være

en strafbar handling: men der skal træffes foranstaltninger for mig om tingene

at jeg har bragt.

{12:3} derefter Holofernes sagde til hende, hvis din bestemmelse

Hvis ikke, hvordan skal vi give dig lignende? for der skal ingen med os om din nation.

{12:4} så sagde Judith til ham som din sjæl lever, min Herre, din trælkvind skal ikke bruge tingene, jeg have, før Herrens arbejde af mine hånd tingene, han hath bestemmes.

{12:5} så Holofernes tjenere bragte hende ind telt, og hun sov indtil midnat, og hun rejste sig når det var mod morgen ur,

{12:6} og sendt til Holofernes, besparelse, lad min herre nu kommando, som din tjenerinde kan komme ud til bøn.

{12:7} derefter Holofernes befalede sin vagt som de bør ikke holde hende: således hun abode i lejren tre dage, og gik ud i nat i dalen Bethulia, og vasket sig i et springvand af vand ved lejren.

{12:8} og da hun kom ud, hun formilde Herren

Israels Gud til at lede hendes måde at hæve op af den
børn af hendes folk.

{12:9}, så hun kom rene, og forblev i teltet,
indtil hun spiste sin kød i aften.

{12:10} og i den fjerde dag Holofernes lavet en fest til
hans egne tjenere kun, og kaldet ingen af officererne til de
banket.

{12:11} så sagde han til Bagoas hofmand, der havde
opkræve over alt, han havde, gå nu og overbevise det
Hebræisk-kvinde, som er med dig, så hun kom til os,
og spise og drikke med os.

{12:12} for, lo, vil det være en skam for vores person, hvis vi
skal lade sådan en kvinde gå, ikke har haft hendes selskab; for
Hvis vi trækker hendes ikke os, vil hun grine os at hån.

{12:13} derefter gik Bagoas fra tilstedeværelsen af
Holofernes, og kom til hende, og han sagde, lad ikke denne fair
Frøken frygt til at komme til min herre og være bærede over i
hans
tilstedeværelse, og drikke vin, og Vær glad med os og være
gjorde denne dag som en af døtre af assyrerne,

som tjener i huset af Nabuchodonosor.

{12:14} derefter sagde Judith til ham: Hvem er jeg nu, at jeg skulle modsige min herre? sikkert overhovedet behager ham jeg

vil gøre hurtigt, og det skal være min glæde til dag, min død.

{12:15} så hun stod op og pyntet sig med sin beklædning og alle hendes kvindes påklædning, og hendes tjenestepige gik og lagde blødt

skind på jorden for hende over Holofernes, som

hun havde modtaget af Bagoas langt sin daglige brug, som hun måske

sidde og spise dem.

{12:16} nu når Judith kom og satte sig ned,

Holofernes hans hjerte var røvede med hendes, og hans sind blev flyttet, og han ønskede høj grad hendes selskab; for han ventede en tid til at narre hende, fra den dag, han havde set hendes.

{12:17} derefter sagde Holofernes til hende, drik nu, og være glædelig med os.

{12:18} så Judith sagde, jeg vil drikke nu, min herre, fordi

mit liv er forstørret i mig denne dag mere end alle dage da jeg blev født.

{12:19} så hun tog og spiste og drak før ham hvad hendes tjenestepige havde forberedt.

{12:20} og Holofernes fandt stor glæde i hende, og drak mere vin end han havde drukket til enhver tid på én dag da han blev født.

{13:1} nu når aftenen var kommet, hans tjenere lavet hastværk at afvige, og Bagoas lukkede hans telt uden, og afskediget tjenere fra tilstedeværelsen af sin herre; og de gik til deres senge: for de var alle trætte, fordi de festen var blevet lang.

{13:2} og Judith var venstre langs i teltet, og Holofernes liggende langs på sin seng: for han var fyldt med vin.

{13:3} nu Judith havde befalet sin pige til at stå uden hendes sovekamret, og vente på hende. kommer frem, som hun gjorde dagligt: for hun sagde hun ville gå tilbage til hende

bønner, og hun talte til Bagoas efter samme

formål.

{13:4} så alle drog og ingen blev efterladt i den sovegemak, hverken lille eller stor. Derefter Judith, stående ved hans seng, sagde i sit hjerte, O Herre Gud af al magt, ser på denne dag på værker af mine hænder de ophøjelse af Jerusalem.

{13:5} for nu er det tid til at hjælpe din arv, og til at udføre dine virksomheder til ødelæggelse af den fjender, som er steget mod os.

{13:6}, så hun kom til søjlen i sengen, som var på Holofernes' hoved, og snuppede hans fauchion fra derfra,

{13:7} og henvendte sig til sin seng, og tog fat i den hår på hans hoved og sagde, styrke mig, O Herre Gud af Israel, denne dag.

{13:8} og hun slog to gange om halsen med alle hende måske, og hun fjernede hovedet fra ham.

{13:9} og tumlede hans legeme fra sengen, og trukket ned baldakin fra søjler; og anon efter hun gik ud og gav Holofernes hans hoved til hendes tjenestepige;

{13:10} og hun lagde det i sin taske af kød: så de twain gik sammen efter deres skik til bøn: og når de har bestået lejren, de trindt i dalen, og gik op ad bjerget Bethulia, og kom til portene heraf.

{13:11} derefter sagde Judith langvejs fra, til watchmen på den Gate, åbne, åbne nu porten: Gud, selv vores Gud, er med

Judith Page 576

os, at forkynde hans magt endnu i Jerusalem, og hans styrker mod fjenden, som han selv har gjort i dag.

{13:12} nu da mændene i hendes by hørte hendes stemme, de lavede hastværk at gå ned til porten af deres by, og de kaldes ældsterne i byen.

{13:13} og derefter kørte de alle sammen, både små og stor, for det var mærkeligt for dem at hun var kommet: så de åbnede porten, og modtog dem og lavet et brand en lys, og stod runde om dem.

{13:14} så hun sagde til dem med høj røst, ros, prise Gud, prise Gud, jeg siger, for han ikke har taget væk hans Mercy fra huset af Israel, men har ødelagt vores

fjender af mine hænder denne aften.

{13:15} så hun tog hovedet ud af posen, og robede det, og sagde til dem, se lederen af Holofernes, den øverste anfører i army of Assur, og se baldakinen, hvori han løj i sin fuldskab; og Herren har slået ham ved hånden af en kvinde.

{13:16} som Herren lever, der har holdt mig i min måde at jeg gik, mit ansigt har bedraget ham til hans ødelæggelse, og endnu har han ikke begået synd med mig, til besmitte og skam mig.

{13:17} så alle mennesker var vidunderligt forbavset, og bøjede sig og tilbad Gud og sagde med en overenskomst, velsignet være du, O vor Gud, som har denne dag bragt til intet fjender af dit folk.

{13:18} derefter sagde Ozias til hende, O datter, velsignede kunst du af den højeste Gud over alle kvinder på den jorden; og velsignet være Herren Gud, som har lavet den himlene og jorden, som har instrueret dig til den skære ud af lederen af chefen for vore fjender.

{13:19} for dette thy tillid må ikke afvige fra de hjertet af mænd, som husker Guds magt for evigt.

{13:20} og Gud slå disse ting til dig for en evig ros, at besøge dig i gode ting, fordi du ikke har sparet dit liv for lidelse for vores nation, men har hævn vores ruin, gå lige vej, før vores Gud.

Og alle folk sagde; Så så være det, må det være.

{14:1} derefter sagde Judith til dem, hør mig nu, min brødre, og tage dette hoved, og hænge det på den højeste plads til dine vægge.

{14:2} og så snart morgen skal vises, og de solen skal komme frem på jorden, tage jer alle hans våben, og gå frem hver tapre mand ud af byen, og sat i en kaptajn over dem, som om du ville gå ind i feltet mod uret af assyrerne; men gå ikke ned.

{14:3}, så de skal tage deres panser, og skal gå ind i deres lejr, og hæve op kaptajner Army of Assur, og skal køre til Holofernes telt, men finder ikke ham: så frygt skal falde på dem, og de skal flygte

før dit ansigt.

{14:4} så ye, og alle, der bebor kysten Israel, skal
forfølge dem, og vælte dem, da de går.

{14:5} men før i gør disse ting, kalder mig Achior den
Ammonit, at han kan se og ved ham, der foragtede den
House af Israel, og som sendte ham til os som det var hans
død.

{14:6}, så de kaldte Achior ud af Ozias;
og da han var kommet, og så hovedet af Holofernes i en
mands hånd i forsamlingen af folket, han faldt
hans ansigt, og hans Ånds, mislykkedes.

{14:7}, men når de var kommet ham, han faldt på
Judiths fødder, og reverenced hende, og sagde: velsignet er du
i alle tabernakler af Juda, og i alle nationer, som
høre dit navn skal være forbavset.

{14:8} nu fortælle derfor mig alt det, du har
udført i disse dage. Derefter Judith kundgjort for ham i den
midt i folk alt, hun havde gjort, fra dag,
hun drog indtil timen hun talte til dem.

{14:9} og Hvornår havde hun slap taler, folk

råbte med høj røst, og gjorde en glædelig støj i deres byen.

{14:10} og da Achior havde set alt det Gud Israel havde gjort, han troede på Gud, og omskåret kødet af hans forhuden og fik følgeskab til Israels hus denne dag.

{14:11} og så snart morgen rejste, de hængt hoved af Holofernes på væggen, og hver mand tog hans våben, og de drog ud af bands til strædet af bjerget.

{14:12} men da assyrerne så dem, de har sendt til deres ledere, som kom til deres kaptajner og tribunes, og til hver eneste af deres herskere.

{14:13}, så de kom til Holofernes' telt, og sagde til ham der havde ansvaret for alle hans ting, Waken nu vor Herre: slaverne har været fed til at komme mod os for at kamp, at de kan blive fuldstændig ødelagt.

{14:14} gik i Bagoas, og bankede på døren til telt; for han troede, at han havde sovet med Judith.

{14:15} men fordi ingen svarede, han åbnede den, og

gik ind til sovekamret, og fandt ham kastede på den gulvet døde, og hans hoved var taget fra ham.

{14:16} derfor han råbte med høj røst, med gråd, og sukke og en mægtig græde, og leje hans beklædningsgenstande.

{14:17} efter han gik ind i teltet, hvor Judith indgivet: og da han fandt hende ikke, han sprang ud til folket, og råbte,

{14:18} disse slaver har behandlet forræderisk; en kvinde af Hebræerne har bragt skam over huset af kongen Nabuchodonosor: for se, Holofernes lyver på jorden uden en hoved.

{14:19} da kaptajner af assyrerne hær hørte disse ord, de leje deres frakker og deres sind var vidunderligt urolige, og der var et råb og en meget stor støj i hele lejren.

{15:1}, og når de, der var i teltene hørt, de blev overrasket over det, der skete.

Page 577 Judith

{15:2} og frygt og bæven faldt på dem, så

der var ingen mand at turde holde i synet af hans nabo, men farende ud alle sammen, de flygtede ud i hver måde af sletten, og bakke land.

{15:3} de også der havde slået lejr i bjergene runde om Bethulia flygtede væk. Så israelitterne, hver der var en kriger blandt dem, styrtede ud på dem.

{15:4} derefter sendes Ozias til Betomasthem, og Bebai, og Chobai, og Cola og alle kyster af Israel, som skal fortælle de ting, der blev udført, og at alle skal haste frem på deres fjender til at ødelægge dem.

{15:5} nu da Israels børn hørte det, de alle faldt på dem med et samtykke, og dræbte dem til Chobai: ligeledes også de, der kom fra Jerusalem, og fra alle bjergland, (for mænd havde fortalt dem hvad ting blev gjort i lejren af deres fjender), og de, der var i Galaad, og i Galilæa, jaget dem med en stor slagting, indtil de var forbi Damaskus og grænser heraf.

{15:6} og den rest, som boede paa Bethulia, faldt på lejren af Assur, og forkælet dem, og var meget

beriget.

{15:7} og Israels børn der vendte tilbage fra den slagting havde, der forblev; og landsbyerne og de byer, der var i bjergene og i almindeligt, gat mange byttet: for mængden var meget stor.

{15:8} derefter Joacim ypperstepræsten, og gamle af israelitterne, som boede i Jerusalem, kom
Se de gode ting, Gud havde robede til Israel, og
Se Judith og hylder hende.

{15:9} og når de kom til hende, de velsignede hende med en overenskomst, og sagde til hende, du er ophøjelse af Jerusalem, du er en stor herlighed af Israel, du er den stor glæde af vores nation:

{15:10} du har gjort alle disse ting ved din hånd:
du har gjort meget godt til Israel, og Gud er glad for hermed: velsignet være du af den almægtige Herre for evig tid. Og alle folk sagde, så må det være.

{15:11} og folk forkælet lejren plads af tredive dage: og de gav Judith Holofernes hans telt,

og alle hans tallerken, og senge, og fartøjer, og alle hans ting:
og

Hun tog den og lagde den på sit muldyr; og gjort klar hendes
vogne,

og lagde dem herom.

{15:12} så alle kvinder af Israels løb sammen for at se
hende, velsignet hende og lavet en dans blandt dem til hende:
og hun tog grene i hånden, og gav også til de
kvinder, der var med hende.

{15:13}, og de sætter en krans af oliven på hende og hendes
Pigen der var med hende, og hun gik før alle mennesker
i dans, fører alle kvinderne: og alle mænd
Israel fulgte i deres kampvogne med guirlander og med
sange i munden.

{16:1} derefter Judith begyndte at synge denne thanksgiving i
alle

Israel og alle mennesker sang efter hende denne sang af ros.

{16:2} og Judith sagde, begynder min Gud med
timbrels, synge min Herren med bækkener: tune ham en
ny Salme: ophøje ham, og kalder på hans navn.

{16:3} for Gud bryder kampene: for blandt lejrene

midt i mennesker han har leveret mig ud af den hænderne på dem, der forfulgte mig.

{16:4} Assur kom ud af bjergene fra nord, han kom med ti tusinder af sin hær, mange til bekræftelse heraf har stoppet torrents, og deres ryttere har dækket af bakker.

{16:5} han pralede, at han ville brænde op mine grænser, og dræbe min unge mænd med sværd, og dash at sutte børn mod jorden, og gøre mine børn som en bytte, og min jomfruer som en forkæle.

{16:6}, men den almægtige Lord hath skuffede dem ved side af en kvinde.

{16:7} til den mægtige, faldt ikke af de unge mænd, hverken sønner af Titans slaa ham, eller høj giganter Sæt ham: men Judith datter af Merari svækket ham med skønheden i hendes ansigt.

{16:8} for hun udskyde tøjet af sin enkestand for ophøjelse af dem, der var undertrykt i Israel, og salvet hendes ansigt med salve, og bundet hendes hår i en

trætte, og tog en linned beklædningsgenstand til at bedrage ham.

{16:9} hendes sandaler røvede hans øjne, hendes skønhed tog hans

sind fangen og fauchion igennem hans hals.

{16:10} perserne bævede på hendes dristighed, og den Medes blev skræmt på sin hårdførhed.

{16:11} så min plaget råbte til glæde og min svage dem råbte højt; men de var forbavset: disse løftet op deres stemmer, men de blev væltet.

{16:12} sønner af frøkener har gennemboret dem igennem, og sårede dem som fugatives' børn: de omkom ved Slaget ved Herren.

{16:13} jeg vil synge for Herren en ny sang: O Herre, du er store og herlige, dejlige i styrke, og uovervindelig.

{16:14} Lad alle skabninger tjene dig: for du spakest, og de blev lavet, du sende tilbage din ånd, og det skabte dem, og der er ingen, der kan modstå din røst.

{16:15} for bjergene må flyttes fra deres fonde med vandområder, klipperne skal smelter som voks på

Thy tilstedeværelse: men du er barmhjertig at dem, der frygter dig.

{16:16} for alle ofre er for lidt til en sød smag

dig, og alle fede ikke er tilstrækkeligt for thy brændt

tilbyder: men han, der frygter Herren er fantastisk på alle tidspunkter.

{16:17} ve til de nationer, der stige op mod min

slægt! Herren den almægtige vil tage hævn af dem i

dommens dag, at sætte ild og orme i deres

kødet; og de skal føle dem og græde for evigt.

{16:18} nu så snart de trådte i Jerusalem, de

tilbad Herren; og så snart folk var

renset, tilbød de deres brændofre, og deres gratis

tilbud, og deres gaver.

Judith Page 578

{16:19} Judith dedikeret også alle ting af Holofernes,

som folk havde givet hende, og gav baldakinen, som

hun havde taget ud af sin sovekamret, for en gave til den

Herren.

{16:20} så folk fortsatte fest i Jerusalem

før fristed i et tidsrum af tre måneder, og

Judith forblev med dem.

{16:21} efter denne tid hver eneste tilbage til hans egne arv, og Judith gik til Bethulia, og forblev i hendes egen besiddelse, og var i sin tid ærede i alle land.

{16:22} og mange ønskede hende, men ingen vidste hende alle de dage i hendes liv, efter at Manasse hendes mand var død, og blev samlet til sit folk.

{16:23} men hun steget mere og mere i ære, og voksede gamle i sin mands hus, at være et hundrede og fem år gamle, og lavet hendes tjenestepige gratis; så hun døde i Bethulia: og de begravet hende i hulen af hendes mand Manasse.

{16:24} og Israels hus beklagede sine syv dage: og inden hun døde, hun distribuere sine varer til alle dem der var nærmeste af slægtninge til Manasse hendes mand, og til dem, der var den nærmeste af hendes slægtninge.

{16:25} og der var ingen, der gjorde børn Israel mere bange i dag af Judith, og heller ikke lang tid

efter hendes død.

APOKRYFE SKRIFTER

JUDITH AF KING JAMES BIBEL 1611

www.Scriptural-Truth.com